

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200957
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8722200957.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobkyne A. B. (predtým C.), nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D., E. XXXX/X, zast. VOLČKO & PARTNERS, s. r. o., Mlynská 27, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 55968058, proti žalovanému Rentario, s. r. o., Kaprova 42/14, Staré Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 04905628, zast. Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47256907, v konaní o obnovu konania Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp/6/2019, takto

rozhodol:

- P o v o ľ u j e obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csp/6/2019.
- Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania zo žaloby na obnovu konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručенou súdu dňa 4.4.2022 žiadala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csp/6/2019 s tým, aby po povolení obnovy konania zrušil platobný rozkaz č. k. 11Csp/6/2019-20 zo dňa 9.4.2019. Žalobkyňa uviedla, že v pôvodnom konaní bola v postavení žalovanej a uvedeným platobným rozkazom jej bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 492,46 eur s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou a tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania. V žalobe na obnovu konania uviedla, že pri rozhodovaní súd nezohľadnil judikatúru Súdneho dvora EÚ a neprihliadal na neprijateľné zmluvné podmienky. O tejto skutočnosti sa dozvedela po tom, čo kontaktovala Združenie na ochranu spotrebiteľa Brániť sa oplatí. Vzhľadom na to, že spotrebiteľské právo v konaní okresný súd vôbec neuplatnil je nanajvýš odôvodnené, aby toto právo uplatnil súd rozhodujúci o jej žalobe na obnovu konania a tak sa naplnil cieľ článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zbaviť spotrebiteľa neprijateľných podmienok v rovine pravidiel verejného poriadku. Žalobkyňa poukázala na to, že pri podaní žaloby na obnovu konania bola dodržaná objektívna trojročná lehota ako aj subjektívna lehota na podanie žaloby. Podľa žalobkyne zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, a to konkrétne ustanovenia o zmluvnej pokute, navyše neobsahuje ani náležitosti vyplývajúce zo Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako je termín splatnosti úveru, údaj o RPMN a pod. Je toho názoru, že povolenie obnovy konania nespôsobí nikomu ujmu na právach a žalobkyňa bude mať možnosť brániť sa pred súdom.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe na obnovu konania uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne o včasnosti podania žaloby na obnovu konania v zákonnej lehote. Uviedol, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, preto je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Pod nemožnosťou použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní, alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto

skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy sporovou stranou voči súdu. Žalobkyňa nepodala odpor voči platobnému rozkazu a v priebehu exekučného konania žiadala o umožnenie plnenia dlhu v splátkach dňa 24.7.2020, kedy jej bolo vyhovené, avšak splátkový kalendár neplnila, ako aj dňa 11.11.2020, kedy došlo k odkladu exekúcie. Je zjavné, že žalobkyňa o existencii exekučného titulu mala vedomosť najneskôr v okamihu, keď zasielala súdnemu exekútorovi žiadosť o plnenie v splátkach dňa 24.7.2020, teda už v tomto okamihu sa mohla oboznámiť s exekučným titulom a vyhľadať odbornú právnu pomoc, ak chcela voči platobnému rozkazu podať mimoriadny opravný prostriedok. Podľa žalovaného sa javí ako krajne nepravdepodobné, že by žalobkyňa s týmto krokom čakala ešte takmer ďalšie dva roky, resp. že by nemala možnosť dozvedieť sa o možných spôsoboch obrany už skôr. Žalovaný má za to, že v prípade obnovy konania je potrebné zohľadniť aj konanie a pomery subjektu, ako aj okolnosti, za ktorých sa tento subjekt obnovy konania domáha. Súčasný stav je výsledkom procesnej pasivity žalobkyne, ktorá od vydania platobného rozkazu až do podania žaloby na obnovu konania nerealizovala žiadny krok na ochranu svojich práv. Dokonca ani v rámci exekučného konania nevyužila možnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie, kde by exekučný súd skúmal formálne a materiálne predpoklady vedenia exekúcie, a to obzvlášť vo vzťahu k tvrdeným neprijateľným podmienkam v spotrebiteľskej zmluve. V rámci tohto postupu ešte mohla sčasti zmariť účinky právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu, ak by dokázala preukázať ňou tvrdené neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaný má za to, že takýto benevolentný prístup zo strany žalobkyne nemôže ísť na ťarchu žalovaného. Má za to, že Okresný súd Poprad posúdil vec správne vychádzajúc z dohody o zaplatení dlhu v splátkach zo dňa 6.4.2017, v ktorej žalobkyňa uznala svoj záväzok čo do dôvodu aj výšky. Navrhol žalobu na obnovu konania zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 13Csp/13/2022-102 zo dňa 1.3.2023 tak, že povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad vedeného pod sp. zn. 11Csp/6/2019 a rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania zo žaloby na obnovu konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Na základe odvolania podaného žalovaným prejednal vec Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, ktorý uznesením sp. zn. 11CoCsp/1/2023-124 zo dňa 25.10.2023 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e/ Zák. č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/, na základe ktorého súd I. inštancie povolil obnovu konania, nebol v predmetnej veci naplnený. Odvolací súd konštatoval, že v preskúmanom prípade nemožno prehliadnuť, že žalobkyňa odkazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie /ďalej len SD EÚ/ vydané s väčším, či menším časovým predstihom pred vydaním platobného rozkazu. V tejto súvislosti možno konštatovať, že od momentu zverejnenia rozhodnutí SD EÚ v Úradnom vestníku EÚ mohli byť tieto žalobkyňi známe a spôsobilé argumentácie v pôvodnom konaní, pričom žalobkyňa tak neučinila, čo nateraz vylučuje prípustnosť žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. e/ CSP. Skutočnosť, či žalobkyňa argument rozporu platobného rozkazu s rozhodnutím SD EÚ nemohla bez svojej viny v pôvodnom konaní uplatniť, nemá pre účely aplikácie ust. § 397 písm. e/ CSP relevanciu. Okrem toho Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III.ÚS 345/2017 odkázal na závery SD EÚ vyslovené v rozsudku C-234/04 vo veci Rosmarie Capférer, proti Schlang & Schick GmbH. SD EÚ v tejto veci uviedol, že únievé právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátného súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Rozhodnutie SD EÚ zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie, alebo ak odlišne, hoci v veci inej, rieši otázku majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadnej nesprávnej procesnej povahy.

4. Odvolací súd však poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa podanú žalobu na obnovu konania argumentovala aj ustanovením § 397 písm. a/ písm. b/ CSP. Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobkyňa poukazuje na neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute vo výške 4.000,-- Kč obsiahnutej v zmluve o úvere č. 2016000016 zo dňa 21.7.2016 v článku 5 zmluvy, a ak pri vydávaní platobného rozkazu neprijateľnosť zmluvnej podmienky súd neskúmal, potom by malo byť jeho povinnosťou posúdiť argumentáciu žalobkyne vo svetle novej skutočnosti. Súd I. inštancie musí vyhodnotiť, či sa jedná o skutočnosť, ktorú žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a zároveň, či táto nová skutočnosť môže pre ňu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie.

5. Po zrušení veci odvolacím súdom sa strany sporu vo veci písomne nevyjadrili a žalovaný sa nedostavil ani na pojednávania, ktoré sa konali v dňoch 6.2.2024 a 6.3.2024. Žalobkyňa sa na uvedených pojednávaniach prostredníctvom splnomocneného zástupcu a následne na ďalšom pojednávaní

právneho zástupcu vyjadrovala k záverom zrušujúceho rozhodnutia. Zo strany súdu bola žiadaná správa o stave exekučného konania a súd vychádzal aj z pôvodných skutkových tvrdení a listinných dôkazov predložených v doterajšom priebehu konania, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

6. V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csp/6/2019 sa žalovaný (v postavení žalobcu v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Finanční dům, s. r. o., Praha) domáhal voči žalovanej zaplata sumy 492,46 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania a tiež aj zaplata zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne a náhrady trov konania. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 11Csp/6/2019-20 zo dňa 9.4.2019 tak, že žalobkyni (v postavení žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (v postavení žalobcu) sumu 492,46 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 582,46 eur od 26.8.2016 do 10.10.2017, 5 % ročne zo sumy 552,46 eur od 11.10.2017 do 20.9.2017, 5 % ročne zo sumy 522,46 eur od 21.9.2017 do 18.8.2017, 5 % ročne zo sumy 492,46 eur od 19.8.2017 do zaplata a zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne zo sumy 582,46 eur od 26.8.2016 do 10.10.2017, 0,1 % ročne zo sumy 552,46 eur od 11.10.2017 do 20.9.2017, 0,1 % ročne zo sumy 522,46 eur od 21.9.2017 do 18.8.2017, 0,1 % ročne zo sumy 492,46 eur od 19.8.2017 do zaplata. Žalobkyňa prevzala platobný rozkaz dňa 17.6.2019, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 3.7.2019. Na základe uvedeného platobného rozkazu je voči žalobkyni vedená exekúcia na Okresnom súde Banská Bystrica, pričom exekúciu vykonáva súdny exekútor C. F. E. G., H. I. J., pod sp. zn. 419EX/495/19. Zo správy súdnej exekútorke doručenej súdu 28.2.2024 vyplýva, že exekučné konanie doposiaľ nie je ukončené, v exekúcii boli vymožené finančné prostriedky vo výške 375,-- eur, z ktorých oprávnenému bola zaslaná suma 285,-- eur.

7. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že po doručení platobného rozkazu sa chcela s niekým poradiť, oslovovala právnikov na internete, ktorí radiu zadarmo, lebo nemala finančné prostriedky, ale povedali jej, že ak už súd rozhodol, tak sa s tým nič nedá robiť. Oslovila aj Združenie OMBUDSPOT v Poprade, kde jej ale povedali, že im štát na takéto služby neprispieva, a že už keď je to súdom vydané, nedá sa s tým nič robiť. Prostredníctvom facebooku natrafila na Združenie Brániť sa oplatí. Dňa 1.4.2022 došlo k osobnému stretnutiu so zástupcom združenia a vtedy jej bolo povedané, že je tu ešte možnosť ako to napadnúť. V exekúcii jej boli vykonané nejaké zrážky, ale odkedy požiadala o pozastavenie exekúcie, tak jej zrážky nevykonávajú.

8. V pôvodnom konaní bol voči žalobkyni uplatňovaný nárok na základe zmluvy o pôžičke, podľa ktorej jej veriteľ požičal sumu 10.000,-- Kč pri dohodnutej odmene (zmluvnom úroku) 4.940,-- Kč. Žalobkyňa mala pôžičku vrátiť v 6 splátkach po 2.490,-- Kč. Dňa 6.4.2017 žalobkyňa podpísala aj dohodu o zaplata dlhu v splátkach a uznanie záväzku, v zmysle ktorej uznala v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky záväzok voči žalovanému a zároveň sa zaviazala splácať tento dlh v mesačných splátkach po 60,-- eur splatných vždy k 30. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bude splatná 30.5.2017.

9. Podľa § 397 Zák. č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

10. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

12. Podľa § 403 ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

13. Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

14. V prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou na obnovu konania domáha povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csp/6/2019. Žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania z dôvodov uvedených v § 397 písm. a/ písm. b/ a písm. e/ CSP. Žaloba na obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorým sa napáda právoplatné rozhodnutie súdu, čím dochádza k narušeniu princípu právnej istoty strán sporu, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí spĺňať prísne podmienky, ktoré CSP stanovuje pre tento typ mimoriadneho opravného prostriedku. Podľa názoru súdu žalobu na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 400 CSP, pretože žalobkyňa je stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Zároveň v zmysle § 403 CSP žaloba musí byť podaná v zákonnej lehote.

15. Žaloba na obnovu konania musí byť predovšetkým podaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V pôvodnom konaní platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 3.7.2019, teda pokiaľ žaloba bola podaná dňa 4.4.2022, objektívna lehota bola dodržaná. Zároveň pri podaní žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná subjektívna trojmesačná lehota, ktorá plynie odo dňa, keď sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. V tomto prípade žalobkyňa poukazuje na to, že o dôvode obnovy konania sa dozvedela až dňa 1.4.2022, kedy došlo k jej stretnutiu so štatutárnym zástupcom Združenia Brániť sa opatí -BSO. Skutočnosť, že sa stretnutie uskutočnilo v uvedený deň preukázala aj predloženým dokladom – súhlas dotknutej osoby so spracovaním osobných údajov. Súdny už vo viacerých rozhodnutiach (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/43/2019 zo dňa 26.8.2019, alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/117/2019 zo dňa 14.5.2020) konštatovali, že pre začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty je rozhodujúci moment kedy ten, kto navrhuje obnovu konania, sa dozvedel o dôvode obnovy. Ak by sa vychádzalo nie zo skutočnej, ale z predpokladanej vedomosti, išlo by bez akýchkoľvek pochybností o nespravodlivý proces. Keďže žalobkyňa sa o dôvode obnovy dozvedela dňom 1.4.2022 a žaloba na obnovu konania bola podaná 4.4.2022, súd konštatuje, že pri podaní žaloby na obnovu konania bola dodržaná aj trojmesačná subjektívna lehota.

16. Keďže žalobkyňa žalobu na obnovu konania odôvodnila ustanovením § 397 písm. a/ písm. b/ a písm. e/ CSP súd skúmal, či sú splnené podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle cit. zák. ustanovenia. Ust. § 397 písm. e/ CSP pripúšťa žalobu na obnovu konania proti právoplatnému rozhodnutiu, ak je v rozpore s rozhodnutím SD EÚ, Rady EÚ, alebo komisie, ktoré je pre strany záväzné. K dôvodom obnovy podľa § 397 písm. e/ CSP zaujal stanovisko odvolací súd v zrušujúcom uznesení, keď z dôvodov uvedených v bodoch 12 až 15 konštatoval, že dôvod obnovy konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia nebol v predmetnej veci naplnený. V zmysle § 391 ods. 2 CSP súd I. inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu sa súd teda zameril na posúdenie otázky, či je prípustná žaloba na obnovu konania z dôvodov uvedených v § 397 písm. a/ a písm. b/ CSP.

17. Žaloba na obnovu konania je v zmysle § 397 písm. b/ CSP prípustná, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní za predpokladu, že môžu pre stranu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uvedený dôvod nastáva vtedy, ak strana sporu riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Musí ísť teda o dôkazy, ktoré existovali už aj v čase pôvodného konania. Žalobkyňa aj keď argumentuje prípustnosť žaloby na obnovu konania aj podľa § 397 písm. b/ CSP, v žalobe neuviedla žiadne dôkazy, ktorých vykonanie navrhovala v pôvodnom konaní a nebolo možné ich vykonať. Pokiaľ na pojednávaní dňa 6.3.2024 navrhla, aby súd uložil žalovanému predložiť úverový spis klienta, doklady akým spôsobom bola oboznámená s

výpočtom RPMN, prípadne doklady na overenie bonity, tak je potrebné uviesť, že ide o dôkazy, ktoré žalobkyňa mala možnosť navrhovať v pôvodnom konaní, avšak neurobila tak, keďže v rámci pôvodného konania si vôbec nesplnila svoju dôkaznú povinnosť. Podľa názoru súdu vykonanie týchto dôkazov nie je opodstatnené pri posudzovaní žaloby na obnovu konania, pretože ide o dôkazy, ktoré môžu byť vykonané v prípade, že dôjde k povoleniu obnovy konania a môžu mať vplyv na posúdenie dôvodnosti nárokov uplatňovaných v pôvodnom konaní proti žalobkyni, avšak nejde o dôkazy, ktoré majú vplyv na posúdenie prípustnosti žaloby na obnovu konania. Na základe uvedeného preto súd návrh na vykonanie týchto dôkazov v rámci konania o žalobe na obnovu konania zamietol. Podľa názoru súdu nie je daný ani dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b/ CSP, pretože žalobkyňa nenavrhuje vykonanie dôkazov, ktoré by z objektívnych dôvodov nemohli byť vykonané v pôvodnom konaní.

18. Dôvod obnovy konania v zmysle § 397 písm. a/ CSP je založený na tom, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V konaní o žalobe na obnovu konania musí byť teda preukázané, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali a strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla ide o prípady, keď strana o existencii dôkazov, alebo skutočností nevedela. Žalobkyňa v žalobe na obnovu konania argumentuje tým, že v zmluve o úvere sú obsiahnuté neprijateľné podmienky, najmä zmluvná pokuta vo výške 4.000,-- Kč je neprimeranou, keďže predstavuje 40 % z požičanej sumy a pri podpisovaní zmluvy o tejto skutočnosti nevedela a známu sa jej stala až po tom, čo sa obrátila na združenie Brániť sa oplatí – BSO. Na pojednávaní dňa 6.3.2024 žalobkyňa tiež poukázala na viaceré rozhodnutia, napr. rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9Csp/64/2020 zo 25.11.2021 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/53/2018 z 29.4.2019, v ktorých bola dohoda o zaplatení dluhu uzavretá so spoločnosťou Patriot Group, s. r. o., ktorá vymáhala pohľadávky veriteľov, posúdená ako absolútne neplatný právny úkon. Rovnakú zmluvu s uvedenou spoločnosťou uzatvárala aj žalobkyňa a práve na základe tejto zmluvy si voči žalobkyni veriteľ v pôvodnom konaní uplatňoval aj zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne, ktorá sa vzhľadom k rozsahu zabezpečovanej povinnosti a v kontexte ďalších sankcií uplatňovaných voči žalobkyni javí ako neprimeraná.

19. Pri posudzovaní otázky zavinenia na nepredložení skutočností, alebo dôkazov v pôvodnom konaní odvolací súd vo viacerých rozhodnutiach (napr. aj v žalobkyňou predloženom rozsudku sp. zn. 7Co/43/2019-146 zo dňa 26.8.2019) konštatoval, že ak žalobkyňa ako spotrebiteľka nepodala odpor proti platobnému rozkazu, je to typickým príkladom konania spotrebiteľa, keď priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Nečinnosť spotrebiteľa nemôže byť v takomto prípade považovaná za konkludentný súhlas, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie o neprijateľnosti zmluvných podmienok, a ktoré si dodávateľ napriek ich absolútnej neplatnosti uplatňuje. SD EÚ v spojených prípadoch C-240/98 až C-244/98 okrem iného konštatoval, že existuje reálne riziko, že spotrebiteľ v súdnom konaní kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Podľa bodu 46 cit. rozsudku existencia preskúmania neprijateľnosti podmienok jedine v štádiu odporu môže viesť k zachovaniu potrebného účinku Smernice č. 93/13 len vtedy, ak spotrebiteľia nie sú odrádzaní od podania takéhoto odporu. Pokiaľ vnútroštátna právna úprava stanovuje iba 15 dňovú lehotu, počas ktorej môže spotrebiteľ podať odpor proti platobnému rozkazu a okrem toho vyžaduje, aby spotrebiteľ svoj odpor vecne odôvodnil, existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutý spotrebiteľ nepodá odpor, a že súd následne nebude môcť uskutočniť ex offo preskúmanie neprítomnosti nekalých podmienok v zmluve. Za tohto stavu sa teda rozhodovacia prax súdov (napr. aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/43/2019-146 zo dňa 26.8.2019) prikláňa k názoru, že návrh na obnovu konania je v predmetnom spore prípustným a vhodným prostriedkom, ktorým možno napraviť stav, kedy pri rozhodovaní o návrhu na vydanie platobného rozkazu nebol naplnený cieľ uvedený v článku 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS.

20. V prejednáwanej veci žalobkyňa jednoznačne konkretizovala, ktoré podmienky obsiahnuté v zmluve považuje za neprijateľné, uviedla tiež dôvody, pre ktoré by úver mal byť považovaný na bezúročný a bez poplatkov, pričom ide o skutočnosti, ktoré jednoznačne môžu privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S poukazom na dôvody uvedené v bode 19 odôvodnenia možno prijať záver, že žalobkyňa, ktorá nevedela o existencii skutočností a rozhodnutí, na ktoré poukazuje v konaní o žalobe

na obnovu konania, nemohla tieto skutočnosti použiť bez svojho zavinenia a aj s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti sú dané dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP. Z uvedených dôvodov súd žalobe na obnovu konania vyhovel.

21. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní o žalobe na obnovu konania v celom rozsahu úspešná, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).